

rectè dici queat, *ὅτις ἀνιδίωτος, πάντως ἔ
ἀνύπαρκτος.*

II. DE INCARNATIONE VERBI.

49. *De altero primi capituli membro, nimirum
Incarnatione Verbi, Ecclesiarum suarum Confes-
sionem his verbis conceperunt Protestantes: Do-
cent, quòd Verbum, hoc est, Filius DEI
assumerit humanam naturam in utero be-
atæ virginis Mariæ, ut sint duæ naturæ.
divina & humana, in unitate personæ in-
separabiliter conjunctæ, unus Christus,
verè Deus, & verè homo.*

50. *Persona ergò Incarnata sive assumens, non
est Pater, non Spiritus Sanctus: Sed solus Filius.
secunda nimirum beatissimæ Trinitatis persona:
vel quod idem est, Divina Essentia sive natura in
Persona Filij Dei.*

Concil.
Tolet. VI.
cap. 1.

51. *Id quod Patres Concilij Toletani VI. haud
ineptè explicarunt, dicentes: Solum Filium sus-
cepisse naturam humanam in singularita-
tem personæ, non in unitatem divinæ na-
turæ: hoc est: Non ipsam Divinam Essentiam,
quatenus communis ea est omnibus tribus perso-
nis, sed personam Filij terminatam assumisse hu-
manam naturam.*

EM